

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

57. aastakäik

21. mai 2014

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/62/EL, 15. mai 2014, milles käsitletakse euro ja muude vääringute kriminaalõiguslikku kaitset võltsimise vastu ning millega asendatakse nõukogu raamotsus 2000/383/JSK 1

OTSUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 534/2014/EL, 15. mai 2014, makromajandusliku finantsabi andmise kohta Tuneesia Vabariigile 9

II Muud kui seadusandlikud aktid

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

- ★ Nõukogu otsus 2014/293/ÜVJP, 15. aprill 2014, Euroopa Liidu ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni osalemise kohta Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidaval Euroopa Liidu sõjalisel missioonil (EUTM Mali)) allkirjastamise ja sõlmimise kohta 16

Euroopa Liidu ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline Leping Šveitsi Konföderatsiooni osalemise kohta Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidaval Euroopa Liidu sõjalisel missioonil (EUTM Mali) 18

MÄÄRUSED

Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 535/2014, 20. mai 2014, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 22

OTSUSED

★ Nõukogu otsus 2014/294/ÜVJP, 20. mai 2014, millega muudetakse otsust 2013/233/ÜVJP, mis käsitleb Euroopa Liidu integreeritud piirihalduse abimissiooni Liibüas (EUBAM Libya) 24

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/62/EL,**15. mai 2014,****milles käsitletakse euro ja muude vääringute kriminaalõiguslikku kaitset võltsimise vastu ning millega asendatakse nõukogu raamotsus 2000/383/JSK**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 83 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euro kui euroala liikmesriikide ühisraha on muutunud oluliseks teguriks liidu majanduses ja kodanike igapäevaelus. Alates euro kui vääringu, mis on pidevalt raha võltsimisega tegelevate organiseeritud kuritegelike rühmituste huviorbiidis, kasutuselevõtust 2002. aastal on selle võltsimine siiski tekitanud vähemalt 500 miljoni euro ulatuses rahalist kahju. Liidu kui terviku huvides on võidelda iga võltsimisega seotud tegevuse vastu, mis seab ohtu euro ehtsuse, ja selle eest karistada.
- (2) Raha võltsimisel on ühiskonnale märkimisväärne kahjulik mõju. Selle tagajärjel saavad kodanikud ja ettevõtjad kahju, mida neile ei hüvitata isegi juhul, kui nad on saanud võltsingud heauskselt. See võib panna tarbijad muretsema, kas raha ikka on piisavalt kaitstud, ning põhjustada hirmu saada võltsitud pangatähti ja münte. Seetõttu on äärmiselt oluline tagada kõikides liikmesriikides ja kolmandates riikides kodanike, ettevõtete ja finantsasutuste usaldus pangatähtede ja müntide ehtsuse vastu.
- (3) Oluline on tagada, et tulemuslikud ja tõhusad kriminaalõiguslikud meetmed kaitseksid asjakohasel viisil eurot ja muid seaduslikus käibes vääringuid kõigis liikmesriikides.
- (4) Nõukogu määruses (EÜ) nr 974/98 ⁽⁴⁾ kohustatakse liikmesriike, kelle vääring on euro, tagama euro pangatähtede ja müntide järeletegemise ja võltsimise vastaste piisavate karistuste olemasolu.

⁽¹⁾ ELT C 179, 25.6.2013, lk 9.⁽²⁾ ELT C 271, 19.9.2013, lk 42.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.⁽⁴⁾ Nõukogu 3. mai 1998. aasta määrus (EÜ) nr 974/98 euro kasutuselevõtu kohta (EÜT L 139, 11.5.1998, lk 1).

- (5) Nõukogu määrustes (EÜ) nr 1338/2001 ⁽¹⁾ ja (EÜ) nr 1339/2001 ⁽²⁾ sätestatakse euro võltsimise takistamiseks vajalikud meetmed, eelkõige meetmed võltsitud euro pangatähtede ja müntide ringlusest kõrvaldamiseks.
- (6) 20. aprillil 1929. aastal Genfis alla kirjutatud rahavõltsimise vastu võitlemise rahvusvahelises konventsioonis ja selle juurde kuuluvas protokollis („Genfi konventsioon”) ⁽³⁾ sätestatakse normid rahavõltsimise tõhusaks ärahoidmiseks, selle eest süüdistuste esitamiseks ja karistamiseks. Eelkõige on selle eesmärk tagada, et sularaha võltsimise eest saaks mõista rangeid kriminaalkaristusi ja muid karistusi. Kõik Genfi konventsiooni osalised peavad kohaldama mittediskrimineerimise põhimõtet ka kõigi muude vääringute suhtes peale nende oma vääringu.
- (7) Käesoleva direktiiviga täiendatakse Genfi konventsiooni sätteid ja lihtsustatakse selle kohaldamist liikmesriikides. Selle saavutamiseks on oluline, et liikmesriigid oleksid Genfi konventsiooni osalised.
- (8) Käesolev direktiiv põhineb nõukogu raamotsusel 2000/383/JSK ⁽⁴⁾ ja ajakohastab seda. See täiendab seda raamotust lisasätetega karistuste tasemete, uurimisvahendite ning euro pangatähtede ja müntide võltsingute analüüsi, kindlakstegemise ja tuvastamise kohta kohtumenetluste raames.
- (9) Käesolev direktiiv peaks kaitsma kõiki seaduslikus käibes olevaid pangatähti ja münte, sõltumata sellest, kas need on valmistatud paberist, metallist või mingist muust materjalist.
- (10) Euro ja muude vääringute kaitse nõuab sularaha võltsimisega seotud kuritegude ühist määratlust ning ühiseid, tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid karistusi nii füüsilistele kui ka juriidilistele isikutele. Et tagada kooskõla Genfi konventsiooniga, tuleks käesoleva direktiiviga ette näha karistused samade kuritegude eest nagu Genfi konventsioonis. Seepärast peaks pangatähtede ja müntide võltsimine ning võltsitud pangatähtede ja müntide levitamine olema kuritegu. Nimetatud kuritegude oluline ettevalmistamine, näiteks võltsimiseks vajalike töövahendite ja komponentide valmistamine, peaks olema eraldi karistatav. Kuritegude määratluste ühine eesmärk peaks olema võltsitud pangatähtede ja müntide ning võltsimiseks vajalike töö- ja muude vahendite igasuguse käitlemise tõkestamine.
- (11) Volitatud trükikodade või rahapajade seaduslike vahendite või materjalide väärkasutamist pangatähtede ja müntide valmistamiseks pettusliku kasutuse eesmärgil tuleks samuti pidada kuriteoks. Niisugune väärkasutamine hõlmab olukordi, kui riigi keskpang või rahapaja või muu volitatud ettevõtja valmistab Euroopa Keskpanga (edaspidi „EKP”) kinnitatud piirmäärast rohkem pangatähti või münte. See hõlmab ka olukordi, kui volitatud trükikoja või rahapaja töötaja kuritarvitab vahendeid oma tarbeks. Nimetatud käitumine peaks olema kriminaalkorras karistatav isegi juhul, kui lubatud koguseid ei ole ületatud, sest valmistatud pangatähed ja mündid ei oleks käibeelaskmise korral eristatavad seaduslikust sularahast.
- (12) Käesolevas direktiivis sätestatud kaitse all peaksid olema ka need pangatähed ja mündid, mida EKP või riigi keskpangad ei ole veel ametlikult emiteerinud. Seega peaksid näiteks euromündid, millel on uus riigi tähistav külg, ja uued euro pangatähtede seeriad olema enne nende ametlikku käibeelaskmist kaitstud.
- (13) Kui see on asjakohane, peaks olema karistatav ka peamisele võltsimisega seotud kuriteole kihutamine, sellele kaasaaitamine ja kuriteokatse, sealhulgas seaduslike vahendite või materjalide väärkasutamine ning ringluse laskmiseks mõeldud, kuid veel emiteerimata pangatähtede ja müntide võltsimine. Käesoleva direktiiviga ei nõuta, et liikmesriigid tunnistaksid karistatavaks võltsimiseks vajaliku töövahendi või komponendiga seotud kuriteokatsed.
- (14) Tahtlus peaks olema osa kõikidest elementidest, mis kujutavad endast käesolevas direktiivis sätestatud kuritegusid.

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1338/2001, milles sätestatakse euro võltsimise takistamiseks vajalikud meetmed (EÜT L 181, 4.7.2001, lk 6).

⁽²⁾ Nõukogu 28. juuni 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1339/2001, millega laiendatakse euro võltsimise takistamiseks vajalike meetmete sätestamist käsitleva määruse (EÜ) nr 1338/2001 mõju nendele liikmesriikidele, kes ei ole eurot ühisrahana kasutusele võtnud (EÜT L 181, 4.7.2001, lk 11).

⁽³⁾ Nr 2623, lk 372, Rahvasteliidu lepingute seeria 1931.

⁽⁴⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta raamotsus 2000/383/JSK võltsimisvastase kaitse tugevdamiseks kriminaal- ja muude karistuste abil seoses euro kasutuselevõtmisega (EÜT L 140, 14.6.2000, lk 1).

- (15) Sularaha võltsimine on liikmesriikides traditsiooniliselt rangelt karistatav kuritegu. Selle põhjuseks on kõnealuse kuriteo raskus ja mõju kodanikele ja ettevõtjatele ning vajadus tagada kodanike ja ettevõtjate usaldus euro ja muude vääringute ehtsuse vastu. See kehtib iseäranis euro kohta, mis on euroala üle 330 miljoni elaniku ühisraha ja ühtlasi tähtsuselt teine rahvusvaheline vääring.
- (16) Liikmesriigid peaksid oma siseriiklikus õiguses nägema ette sellised kriminaalkaristused, mis on seotud sularaha võltsimise vastast võitlust käsitlevate liidu õiguse sätetega. Need karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning hõlmama vangistust. Käesolevas direktiivis sätestatud kuritegude eest ettenähtud vangistuse maksimummäärade miinimumtaseme tuleks kohaldada vähemalt selliste kuritegude kõige raskemate vormide puhul.
- (17) Karistuste tasemed peaksid olema tõhusad ja hoiatavad, kuid need ei tohiks olla kuritegu arvestades ebaproportsionaalselt kõrged. Ehkki liikmesriikide siseriiklikus õiguses võib heauskselt saadud võltsitud sularaha tahtliku edasiandmise eest mõista muud liiki kriminaalkaristuse, sealhulgas rahalise karistuse, võiks nimetatud siseriiklikes õigusaktides maksimaalse karistumäärana ette näha vangistuse. Füüsilistele isikutele vangistuse mõistmisel on kogu liidus tugev tõkestav toime võimalike kuritegude toimepanijate jaoks.
- (18) Kuna käesoleva direktiiviga nähakse ette miinimumnormid, võivad liikmesriigid võtta vastu või säilitada sularaha võltsimisega seotud kuritegude suhtes rangemaid norme.
- (19) Käesoleva direktiiviga ei piirata siseriikliku karistusõiguse üldsätete ja üldpõhimõtete kohaldamist karistuste mõistmisel ja kohaldamisel vastavalt iga üksikjuhtumi konkreetsetele asjaoludele.
- (20) Kuna usaldust pangatähtede ja müntide ehtsuse vastu võib kahjustada või ohustada ka juriidiliste isikute käitumine, peaksid juriidilised isikud vastutama nende nimel toime pandud kuritegude eest.
- (21) Sularaha võltsimise juhtude uurimise ja nende eest süüdistuste esitamise edu tagamiseks peaks niisuguste kuritegude uurimise ja nende eest süüdistuste esitamise eest vastutajatel olema võimalik kasutada tulemuslikke uurimisevahendeid, näiteks organiseeritud kuritegevuse või muude raskete kuritegude vastases võitluses kasutatavaid vahendeid. Selliste vahendite hulka võivad vajaduse korral kuuluda näiteks kõnede pealtkuulamine, varjatud jälgimine, sealhulgas elektrooniline jälgimine, ning pangakontode kontrollimine ja muu finantsuurimine. Võttes muu hulgas arvesse proportsionaalsuse põhimõtet, peaks selliste vahendite siseriiklike õigusaktide kohane kasutamine olema vastavuses uuritavate kuritegude laadi ja raskusega. Tagada tuleks isikuandmete kaitse.
- (22) Liikmesriigid peaksid nägema ette nende territooriumil toime pandud ja nende kodanike poolt toime pandud kuritegude alluvuse oma kohtutele Genfi konventsiooni ja muude liidu kriminaalõiguse kohtualluvust käsitlevate sätetega kooskõlas oleval viisil, võttes arvesse asjaolu, et kuritegusid käsitletakse üldiselt kõige tõhusamini selle riigi karistusõigussüsteemis, kus need toime pandi.
- (23) Euro väljapaistev roll liidu majanduses ja ühiskonnas ning konkreetne oht eurole kui ülemaailmse tähtsusega vääringule, millele viitab suure hulga kolmandates riikides asuvate trükikodade olemasolu, nõuab täiendavat meedet euro kaitsmiseks. Seepärast tuleks ette näha väljaspool nimetatud liikmesriigi territooriumi toime pandud kuritegude alluvus kõnealuse liikmesriigi kohtutele, kui teo toimepanija asub selle liikmesriigi territooriumil ja teda ei ole välja antud või kui kuriteoga seotud võltsitud euro pangatähti või münte avastatakse selles liikmesriigis.

Arvestades eurot vääringuna kasutatavate liikmesriikide objektiivselt erinevat olukorda, on asjakohane ette näha, et sellise kohtualluvuse ettenägemise kohustus on ainult kõnealustel liikmesriikidel. Süüdistuse esitamisel artikli 3 lõike 1 punktis a ning artikli 3 lõigetes 2 ja 3, kui need on seotud artikli 3 lõike 1 punktiga a, osutatud kuriteo eest, samuti sellisele kuriteole kihutamise, kaasaaitamise ja sellise kuriteo katse eest, ei tohiks kohtualluvuse ettenägemine sõltuda tingimusest, et need teod on kuriteod nende toimepanemise kohas. Kui asi allub liikmesriigi kohtule, tuleks arvesse võtta asjaolu, kas tegusid käsitletakse kuritegudena selle riigi kriminaalõigussüsteemis, kus need toime pandi, ning järgima proportsionaalsuse põhimõtet, eelkõige seoses kolmandate riikide poolt sama tegevuse suhtes tehtud kohtuotsustega.

- (24) Euro puhul on võltsitud euro pangatähtede ja müntide analüüs ja kindlakstegemine keskendatud vastavalt siseriiklikesse analüüsikeskustesse ja siseriiklikesse müntide analüüsi keskustesse, mis on määratud või asutatud kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1338/2001. Võltsitud euro pangatähtede ja müntide analüüs, kindlakstegemine ja tuvastamine peaks olema võimalik ka käimasoleva kohtumenetluse käigus, et kiirendada asjaomase kriminaalasja uurimise või süüdistuse esitamise raames võltsingute valmistaja tuvastamist ning vältida seda liiki võltsingute edasist käibimist ja see peatada, järgides nõuetekohaselt õiglase ja tulemusliku kohtuliku arutamise põhimõtet. See tõhusaks võltsimisega seotud kuritegude vastast võitlust ning suurendaks konfiskeeritud võltsingute edastamise hulka poolelioleva kriminaalmenetluse ajal, välja arvatud piiratud arvu erandite korral, kui tuleks ette näha üksnes võltsingutele juurdepääsu andmine. Pädevad asutused peaksid üldjuhul lubama võltsingute füüsilist edastamist siseriiklikesse analüüsikeskustesse ja siseriiklikesse müntide analüüsi keskustesse. Teatavate asjaolude korral, näiteks juhul, kui kriminaalmenetluse tõenditeks on vaid mõned võltsitud pangatähed või mündid või kui füüsilise edastamise korral on tõendite (näiteks sõrmejälgede) hävimise oht, peaks pädevatel asutustel olema võimalus otsustada ise pangatähtede ja müntidele juurdepääsu andmise üle.
- (25) Käesolevas direktiivis sätestatud kuritegude kohta tuleb koguda võrreldavaid andmeid. Selleks et saada täielikum ülevaade võltsimisprobleemist liidu tasandil ning aidata seega kaasa tõhusamate lahenduste väljatöötamisele, peaksid liikmesriigid edastama komisjonile asjaomaseid statistilisi andmeid võltsitud pangatähtede ja müntidega seotud kuritegude arvu kohta ning niisuguste isikute arvu kohta, kellele on esitatud süüdistus ja kes on süüdi mõistetud.
- (26) Selleks et püüelda eesmärgi poole, mis seisneb euro pangatähtede ja müntide võltsimise vastases võitluses, tuleks aluslepingus sätestatud asjaomaste menetluste kohaselt püüelda kokkulepete sõlmimise poole kolmandate riikidega, eelkõige niisuguste riikidega, kes kasutavad vääringuna eurot.
- (27) Käesolevas direktiivis austatakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhiõigusi ja põhimõtteid, eriti õigust vabadusele ja turvalisusele, õigust era- ja pereelu austamisele, kutsevabadust ja õigust teha tööd, ettevõtlusvabadust, õigust omandile, õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele, süütuse presumptsiooni ja kaitseõigust, kuritegude ja karistuste seaduslikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtet ning mitmekordse kohtumõistmise ja karistamise keeldu. Käesoleva direktiivi eesmärk on tagada nimetatud õiguste ja põhimõtete täielik austamine ja sellest tuleks lähtuda ka käesoleva direktiivi rakendamisel.
- (28) Käesoleva direktiivi eesmärk on muuta ja laiendada raamotsuse 2000/383/JSK sätteid. Kuna tehtavad muudatused on arvukad ja sisulised, tuleks kõnealune raamotsus selguse huvides täielikult asendada liikmesriikide puhul, kelle jaoks on käesolev direktiiv siduv.
- (29) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt kaitsta eurot ja muid vääringuid võltsimise eest, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning selle ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu („ELi leping”) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (30) ELi lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule („ELi toimimise leping”) lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (31) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artikli 3 kohaselt on Iirimaa teatanud oma soovist osaleda käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (32) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 ning artikli 4a lõike 1 kohaselt, ja ilma et see piiraks kõnealuse protokolli artikli 4 kohaldamist, ei osale Ühendkuningriik käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse kuritegude ja karistuste määratlemise miinimumnormid euro ja muude vääringute võltsimise valdkonnas. Samuti kehtestatakse selles ühissättes nimetatud kuritegude vastase võitluse tugevdamiseks ja nende uurimise parandamiseks ning parema võltsimisvastase koostöö tagamiseks.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „sularaha” — seaduslikus käibes olevad pangatähed ja mündid, k.a euro pangatähed ja mündid, mis on seaduslikus käibes vastavalt määrusele (EÜ) nr 974/98;
- b) „juriidiline isik” — mis tahes üksus, millel on kohaldatava õiguse alusel juriidilise isiku staatus, välja arvatud riigid või avalik-õiguslikud asutused, kes teostavad riigivõimu, ning avalik-õiguslikud rahvusvahelised organisatsioonid.

Artikkel 3

Kuriteod

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada järgmiste tegude karistatavus kuriteona, kui need on toime pandud tahtlikult:
 - a) pettuslik sularaha valmistamine või muutmine mis tahes vahenditega;
 - b) võltsitud sularaha pettuslik käibelelaskmine;
 - c) võltsitud sularaha importimine, eksportimine, transport, saamine või hankimine eesmärgiga lasta see käibele, olles teadlik, et see on võltsitud;
 - d) järgmiste vahendite pettuslik valmistamine, saamine, hankimine või omamine:
 - i) töövahendid, esemed, arvutiprogrammid ja andmed ning muud sularaha võltsimiseks või moonutamiseks mõeldud vahendid või
 - ii) turvaelemendid, näiteks hologrammid, vesimärgid või muud sularaha elemendid, mille eesmärk on kaitsta raha võltsimise eest.
2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et lõike 1 punktides a, b ja c osutatud tegevus on karistatav ka juhul, kui tegemist on pangatähtede või müntidega, mida valmistatakse või mis on valmistatud seaduslike vahendite või materjalide abil, rikkudes õigusi või tingimusi, mille alusel pädevad asutused võivad pangatähti või münte emiteerida.
3. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et lõigetes 1 ja 2 osutatud tegevus on karistatav ka juhul, kui tegemist on pangatähtede või müntidega, mis ei ole veel emiteeritud, kuid on mõeldud käibelelaskmiseks seaduslike maksevahenditena.

Artikkel 4

Kuriteole kihutamine, kaasaaitamine ja kuriteokatse

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada artiklis 3 osutatud kuritegude toimepanemisele kihutamise ja kaasaaitamise karistatavus kuriteona.
2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada artikli 3 lõike 1 punktis a, b või c osutatud kuriteo, artikli 3 lõikes 2 osutatud kuriteo või artikli 3 lõikes 3 osutatud kuriteo toime panemise katsete karistatavus kuriteona, kui kõnealune kuritegu on seotud artikli 3 lõike 1 punktides a, b ja c osutatud tegevusega.

*Artikkel 5***Füüsiliste isikute suhtes kohaldatavad karistused**

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et artiklites 3 ja 4 osutatud tegevuse eest nähakse karistusena ette tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad kriminaalkaristused.
2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et artikli 3 lõike 1 punktis d osutatud kuritegude eest, artikli 3 lõikes 2 osutatud kuritegude eest ning artikli 3 lõikes 3 osutatud kuritegude eest, mis on seotud artikli 3 lõike 1 punktis d osutatud tegevusega, mõistetakse maksimaalne karistumäär, milleks on vangistus.
3. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et artikli 3 lõike 1 punktis a osutatud kuritegude eest ja artikli 3 lõikes 3 osutatud kuritegude eest, mis on seotud artikli 3 lõike 1 punktis a osutatud tegevusega, mõistetakse karistus, mille maksimummäär on vähemalt kaheksa-aastane vangistus.
4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et artikli 3 lõike 1 punktides b ja c osutatud kuritegude eest ning artikli 3 lõikes 3 osutatud kuritegude eest, mis on seotud artikli 3 lõike 1 punktides b ja c osutatud tegevusega, mõistetakse karistus, mille maksimummäär on vähemalt viieaastane vangistus.
5. Artikli 3 lõike 1 punktis b osutatud kuriteo toimepanemise eest võivad liikmesriigid näha ette tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad kriminaalkaristused, mis ei ole käesoleva artikli lõikes 4 osutatud karistused, sealhulgas rahalised karistused ja vangistus, kui võltsitud sularaha saamisel ei olnud teadlik, kuid selle edasiandmisel oldi teadlik, et see on võltsitud.

*Artikkel 6***Juriidiliste isikute vastutus**

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et juriidilist isikut saab vastutusele võtta artiklites 3 ja 4 osutatud kuritegude eest, mille on tema kasuks toime pannud eraisikuna või juriidilise isiku organi liikmena tegutsenud isik, kes on juriidilise isiku juures juhtival kohal, ühel järgmistest alustest:
 - a) õigus esindada juriidilist isikut;
 - b) õigus teha juriidilise isiku nimel otsuseid või
 - c) õigus kontrollida juriidilist isikut.
2. Liikmesriigid tagavad, et juriidilist isikut saab vastutusele võtta juhul, kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud isiku järelevalve või kontrolli puudumise tõttu on kõnealuse juriidilise isiku alluvuses oleval isikul osutunud võimalikuks tema kasuks toime panna mõni artiklites 3 ja 4 osutatud kuritegu.
3. Juriidilise isiku vastutus vastavalt käesoleva artikli lõigetele 1 ja 2 ei välista kriminaalmenetlust füüsiliste isikute suhtes, kes on osalenud artiklites 3 ja 4 osutatud kuritegude toimepanemises täideviija, kihutaja või kaasaitajana.

*Artikkel 7***Juriidiliste isikute suhtes kohaldatavad karistused**

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et juriidilistele isikutele, keda peetakse vastutavaks artikli 6 alusel, mõistetakse tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused, mis hõlmavad rahalisi karistusi või rahaträhve ja võivad hõlmata muid karistusi, näiteks:

- a) riiklike hüvitiste või abi saamise õigusest ilmajätmine;
- b) ajutine või alaline ettevõtluskeeld;
- c) kohtuliku järelevalve alla võtmine;
- d) sundlõpetamine;
- e) kuriteo toimepanekuks kasutatud üksuste ajutine või lõplik sulgemine.

*Artikkel 8***Kohtualluvus**

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et ette näha artiklites 3 ja 4 osutatud kuritegude allumine oma kohtutele, kui:

a) kuritegu on tervikuna või osaliselt toime pandud liikmesriigi territooriumil või

b) teo toimepanija on asjaomase liikmesriigi kodanik.

2. Liikmesriigid, kelle vääringuks on euro, võtavad vajalikud meetmed, et ette näha väljaspool oma territooriumi toime pandud, artiklites 3 ja 4 osutatud kuritegude allumine oma kohtutele vähemalt juhul, kui need on seotud euroga ja kui:

a) teo toimepanija asub asjaomase liikmesriigi territooriumil ega ole välja antud või

b) asjaomase liikmesriigi territooriumil on avastatud kuriteoga seotud võltsitud pangatähti või münte.

Süüdistuse esitamisel artikli 3 lõike 1 punktis a ning artikli 3 lõigetes 2 ja 3 osutatud kuritegude eest, kui need on seotud artikli 3 lõike 1 punktiga a, samuti nendele kuritegudele kihutamise ja kaasaaitamise ning kuriteokatse eest, võtab iga liikmesriik vajalikud meetmed tagamaks, et asja allumine tema kohtutele ei sõltuks tingimusest, et neid tegusid peetakse kuriteoks nende toimepanemise kohas.

*Artikkel 9***Uurimisvahendid**

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et isikutele, üksustele või talitustele, kelle ülesanne on artiklites 3 ja 4 osutatud kuritegude uurimine või nende eest süüdistuse esitamine, on kättesaadavad tulemuslikud uurimisvahendid, näiteks organiseeritud kuritegevuse või muude raskete kuritegude puhul kasutatavad uurimisvahendid.

*Artikkel 10***Kohustus edastada võltsitud euro pangatähed ja mündid analüüsiks ja võltsingute tuvastamiseks**

Liikmesriigid tagavad, et siseriiklikel analüüsikeskustel ja siseriiklikel müntide analüüsi keskustel on viivitamatult lubatud võltsimiskahtlusega euro pangatähti ja münte kriminaalmenetluse käigus kontrollida analüüsi ning täiendavate võltsingute kindlakstegemise ja tuvastamise eesmärgil. Pädevad asutused edastavad vajalikud näidised viivitamata ja hiljemalt siis, kui kriminaalmenetluses on jõutud lõpliku otsuse tegemiseni.

*Artikkel 11***Statistika**

Liikmesriigid edastavad vähemalt iga kahe aasta tagant komisjonile andmed artiklites 3 ja 4 sätestatud kuritegude arvu kohta ning niisuguste isikute arvu kohta, kellele on artiklites 3 ja 4 sätestatud kuritegude eest esitatud süüdistus ja kes on nendes süüdi mõistetud.

*Artikkel 12***Komisjonipoolne aruandlus ja läbivaatamine**

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule 23. maiks 2019 aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta. Aruandes hinnatakse, millises ulatuses on liikmesriigid võtnud käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikke meetmeid. Aruandele lisatakse vajaduse korral seadusandlik ettepanek.

*Artikkel 13***Raamotsuse 2000/383/JSK asendamine**

Raamotsus 2000/383/JSK asendatakse niisuguste liikmesriikide puhul, kelle suhtes on käesolev direktiiv siduv, ilma et see piiraks kõnealuste liikmesriikide kohustusi, mis on seotud raamotsuse 2000/383/JSK siseriikliku õigusesse ülevõtmise tähtpäevaga.

Liikmesriikide puhul, kelle suhtes on käesolev direktiiv siduv, käsitatakse viiteid raamotsusele 2000/383/JSK viidetena käesolevale direktiivile.

*Artikkel 14***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 23. maiks 2016. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike meetmete teksti.

*Artikkel 15***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 16***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 534/2014/EL,

15. mai 2014,

makromajandusliku finantsabi andmise kohta Tuneesia Vabariigile

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 212,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu ja Tuneesia Vabariigi („Tuneesia”) vaheliste suhete alus on Euroopa naabruspoliitika. Euroopa — Vahemere piirkonna assotsieerimisleping ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Tuneesia vahel ⁽²⁾ (ELi-Tuneesia assotsieerimisleping) jõustus 1. märtsil 1998. Vastavalt ELi-Tuneesia assotsieerimislepingule viis Tuneesia 2008. aastal lõpule tööstustoodangu tariifide kaotamise, saades seeläbi esimeseks Vahemere lõunapiirkonna riigiks, kes sõlmis liiduga vabakaubanduslepingu. Kahepoolset poliitilist dialoogi ja majanduskoostööd on edasi arendatud Euroopa naabruspoliitika tegevuskavade raames, millest viimane, arutusel olev kava hõlmab ajavahemikku 2013–2017.
- (2) Tuneesia majandust on märkimisväärselt mõjutanud riigisisesed sündmused, mis olid seotud Vahemere lõunapiirkonnas alates 2010. aasta lõpust toimunud sündmustega, mida tuntakse nn araabia kevadena, ning seejärel piirkonnas, eelkõige naaberriigis Liibüas, alanud rahutustega. Kõnealused sündmused ja halb üleilmne majanduskeskkond, eriti majanduslangus euroalal, mis on Tuneesia peamine kaubandus- ja finantspartner, on Tuneesia majandust väga negatiivselt mõjutanud, põhjustanud majanduskasvu aeglustumise ning tekitanud suure välisrahastamis- ja eelarvepuudujäägi.
- (3) Pärast president Ben Ali võimult kukutamist 14. jaanuaril 2011 toimusid sama aasta 23. oktoobril Tuneesia esimesed vabad ja demokraatlikud valimised. Alates sellest ajast on tegutsenud ka riigi põhiseaduslik kogu ja kuigi poliitiline üleminek ei ole kulgenud raskusteta, on peamised poliitilised jõud teinud ühiseid jõupingutusi, et reforme jätkata ja liikuda täieliku demokraatliku süsteemi poole.
- (4) Tuneesia põhiseaduslikus kogus vastuvõetud põhiseaduses on teataval määral suurendatud üksikisikute õigusi ja vabadusi ning soolist võrdõiguslikkust, mis suunab Tuneesiat demokraatia ja õigusriigi suunas.
- (5) Alates araabia kevade algusest on liit mitmel korral väljendanud oma valmisolekut toetada Tuneesia majanduslikku ja poliitilist reformiprotsessi. Seda valmisolekut kinnitati taas 2012. aasta novembris toimunud liidu ja Tuneesia assotsiatsiooninõukogu kohtumise järeldustes. Liidu poliitiline ja majanduslik toetus Tuneesia reformiprotsessile on kooskõlas Euroopa naabruspoliitika kontekstis kehtestatud liidu Vahemere lõunapiirkonna poliitikaga.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽²⁾ Euroopa — Vahemere piirkonna leping, millega luuakse assotsiatsioon ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Tuneesia Vabariigi vahel (EÜT L 97, 30.3.1998, lk 2).

- (6) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu ühisdeklaratsiooniga, mis võeti vastu koos Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 778/2013/EL, ⁽¹⁾ peaks liidu antav makromajanduslik finantsabi olema erandlik rahastamisvahend, millega antakse sidumata ja mittesihotstarbelist maksebilansitoetust, et taastada toetusesaaja jätkusuutlik välisrahastamine, ning sellega peaks kaasnema sellise poliitilise programmi rakendamine, mis hõlmaks eelkõige programmitöö perioodil maksebilansi olukorra parandamiseks võetavaid tugevaid kohandamis- ja struktuurireformimeetmeid, samuti peaks see abi tõhustama liiduga sõlmitud asjaomaste lepingute ja programmide rakendamist.
- (7) 2013. aasta aprillis leppisid Tuneesia ametiasutused ja Rahvusvaheline Valuutafond (IMF) kokku kolmeaastases mitte-ennetavas tugilaenus („IMFi programm”), mille maht on 1 146 miljonit SDRi (IMFi arvestusühikud), et toetada Tuneesia majanduslikku kohandamis- ja reformiprogrammi. IMFi programmi eesmärgid on kooskõlas liidu antava makromajandusliku finantsabi eesmärkidega, milleks on lühiajaliste maksebilansi raskuste leevendamine ja selliste jõuliste kohandamise meetmete rakendamine, mis on vastavuses liidu antava makromajandusliku finantsabi eesmärkidega.
- (8) Aastatel 2011–2013 andis liit oma tavapärase koostööprogrammi raames Tuneesia majanduslikule ja poliitilisele reformikavale 290 miljonit eurot toetust. Lisaks anti ajavahemikuks 2011–2013 Tuneesiale programmist partnerluse, reformide ja kaasava majanduskasvu toetuseks (SPRING) 155 miljonit eurot.
- (9) Halveneva majandusolukorra ja tulevikuväljavaate tõttu palus Tuneesia 2013. aasta augustis liidult makromajanduslikku finantsabi.
- (10) Arvestades, et Euroopa naabruspoliitika hõlmab Tuneesiat, peaks tal olema õigus saada liidu makromajanduslikku finantsabi.
- (11) Pidades silmas asjaolu, et Tuneesia maksebilansis on jätkuvalt märkimisväärne välisrahastuse puudujääk ka pärast IMFi ja teiste mitmepoolsete institutsioonide ressursside eraldamist ning seda vaatamata sellele, et Tuneesia on rakendanud jõulisi majanduse stabiliseerimis- ja reformikavasid, on liidu makromajanduslik finantsabi Tuneesiale (edaspidi „liidu makromajanduslik finantsabi”) praeguses erandlikus olukorras asjakohane, et toetada majanduse stabiliseerimist koostöös IMFi programmiga. Liidu makromajanduslik finantsabi toetaks Tuneesia majanduse stabiliseerimist ja struktuurireformikava, täiendades IMFi rahastamisvahendeid.
- (12) Liidu makromajandusliku finantsabi eesmärk peaks olema toetada jätkusuutliku välisrahastamise taastamist Tuneesias, toetades seeläbi Tuneesia majanduslikku ja sotsiaalset arengut.
- (13) Liidu makromajandusliku finantsabi suuruse kindlaksmääramisel võetakse aluseks täielikud kvantitatiivsed hinnangud, mis käsitlevad Tuneesia täiendavat vajadust välisrahastuse järele, ning võetakse arvesse Tuneesia suutlikkust end rahastada omavahenditest, eelkõige tema käsutuses olevatest rahvusvahelistest reservidest. Liidu makromajanduslik finantsabi peaks täiendama IMFi ja Maailmapanga programme ja ressursse. Makromajandusliku finantsabi suuruse kindlaksmääramisel võetakse samuti arvesse mitmepoolsete rahastajate eeldatavat rahalist panust ning vajadust tagada koormuse õiglane jagunemine liidu ja muude rahastajate vahel, Tuneesias juba kasutatavaid liidu muid välisrahastamisvahendeid ning liidu osalemisega saavutatavat lisaväärtust.
- (14) Komisjon peaks tagama, et liidu makromajanduslik finantsabi oleks õiguslikult ja olemuslikult kooskõlas välistegevuse eri valdkondade peamiste põhimõtete, eesmärkide ja meetmetega ning liidu muu asjaomase poliitikaga.
- (15) Liidu makromajanduslik finantsabi peaks toetama liidu välispoliitikat Tuneesia suhtes. Komisjoni talitused ja Euroopa välisteenistus peaksid tegema makromajandusliku finantsabi kestuse käigus tihedat koostööd, et kooskõlastada liidu välispoliitikat ja tagada selle järjepidevus.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. augusti 2013. aasta otsus nr 778/2013/EL täiendava makromajandusliku finantsabi andmise kohta Gruusiale (ELT L 218, 14.8.2013, lk 15).

- (16) Liidu makromajanduslik finantsabi peaks toetama Tuneesia pühendumist väärtustele, mis on liiduga ühised, sealhulgas demokraatiale, õigusriigi põhimõtte järgimisele, heale valitsemistavale, inimõiguste austamisele, säästvate arengule ja vaesuse vähendamisele, ning ka tema pühendumist avatud, eeskirju järgiva ja õiglase kaubanduse põhimõtetele.
- (17) Liidu makromajandusliku finantsabi andmise eeltingimus peaks olema see, et Tuneesia järgib tõhusaid demokraatlike mehhanisme, nagu parlamentaarne mitmeparteisüsteem ja õigusriigi põhimõte, ning tagab inimõiguste austamise. Lisaks peaksid liidu makromajandusliku finantsabi konkreetsed eesmärgid suurendama Tuneesias riigi rahanduse juhtimise süsteemide tõhusust ja läbipaistvust ja nendega seotud aruandekohustusi ning soodustama struktuurireforme, mis on suunatud jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu saavutamisele, töökohtade loomisele ja eelarve konsolideerimisele. Komisjon peaks korrapäraselt jälgima nii selle eeltingimuse täitmist kui ka kõnealuste eesmärkide saavutamist.
- (18) Selleks et tagada liidu makromajandusliku finantsabiga seotud liidu finantshuvide tõhus kaitse, peaks Tuneesia võtma asjakohased meetmed kõnealuse abiga seotud pettuste, korruptsiooni ja muude rikkumiste ärahoidmiseks ja tõkestamiseks. Lisaks tuleks sätestada, et komisjon teostab kontrolli ja kontrollikoda auditeid.
- (19) Liidu makromajandusliku finantsabi andmisega ei piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu volitusi.
- (20) Liidu makromajandusliku finantsabi jaoks vajalike eraldiste suurus peaks olema kooskõlas mitmeaastases finantsraamistikus sätestatud eelarveassigneeringutega.
- (21) Liidu makromajandusliku finantsabi andmist peaks korraldama komisjon. Selleks et Euroopa Parlament ja nõukogu suudaksid jälgida käesoleva otsuse rakendamist, peaks komisjon neid abiga seotud suundumustest korrapäraselt teavitama ning edastama neile asjakohased dokumendid.
- (22) Et tagada käesoleva otsuse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (23) Liidu makromajandusliku finantsabi suhtes tuleks kohaldada majanduspoliitilisi tingimusi, mis sätestatakse vastastikuse mõistmise memorandumis. Selleks et tagada ühtsed rakendamistingimused ja tõhusus, tuleks komisjonile anda volitused pidada Tuneesia ametiasutustega kõnealuste tingimuste üle läbirääkimisi määruse (EL) nr 182/2011 kohase liikmesriikide esindajate komitee järelevalve all. Nimetatud määruse kohaselt tuleks kõikidel muudel kui kõnealuses määruuses sätestatud juhtudel üldreeglina kohaldada nõuandemenetlust. Võttes arvesse asjaolu, et üle 90 miljoni euro suurusel abil võib olla oluline mõju, on nii mahukate tehingute puhul asjakohane kasutada kontrollimenetlust. Pidades silmas Tuneesiale antava liidu makromajandusliku finantsabi suurust, tuleks vastastikuse mõistmise memorandumist vastuvõtmise ning abi igasuguse vähendamise, peatamise või tühistamise suhtes kohaldada kontrollimenetlust.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Liit annab Tuneesiale maksimaalselt 300 miljonit eurot makromajanduslikku finantsabi (edaspidi „liidu makromajanduslik finantsabi“), et toetada Tuneesia majanduslikku stabiliseerumist ja reforme. Abi aitab katta Tuneesia maksebilansi vajadusi, mis on kindlaks tehtud IMFi programmis.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

2. Kogu liidu makromajanduslik finantsabi antakse Tuneesiale laenudena. Komisjoni volitatakse laenama liidu nimel vajalikud rahalised vahendid kapitaliturgudelt või finantseerimisasutustelt ja laenama need edasi Tuneesiale. Laenude maksimaalne tähtaeg on 15 aastat.
3. Liidu makromajandusliku finantsabi andmist korraldab komisjon kooskõlas IMFi ja Tuneesia vahel sõlmitud kokkulepete või ühiste arusaamadega ning ELi-Tuneesia assotsieerimislepingus ja Euroopa naabruspoliitika raames ajavahemikuks 2013–2017 kokku lepitud ELi-Tuneesia tegevuskavas sätestatud majandusreformide peamiste põhimõtete ja eesmärkidega. Komisjon teavitab korrapäraselt Euroopa Parlamenti ja nõukogu liidu makromajandusliku finantsabiga, sealhulgas abi väljamaksetega seotud suundumustest ning esitab kõnealustele institutsioonidele õigeaegselt asjakohased dokumendid.
4. Liidu makromajanduslikku finantsabi on võimalik saada kahe ja poole aasta jooksul alates esimesest päevast pärast käesoleva otsuse artikli 3 lõikes 1 osutatud vastastikuse mõistmise memorandumi jõustumist.
5. Kui Tuneesia rahastamisvajadus väheneb liidu makromajandusliku finantsabi väljamaksete perioodil olulisel määral võrreldes algsete prognoosidega, vähendab komisjon antava abi summat või peatab või tühistab abi andmise, kasutades artikli 7 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlust.

Artikkel 2

Liidu makromajandusliku finantsabi andmise eeltingimus on see, et Tuneesia järgib tõhusaid demokraatlikke mehhanisme, nagu parlamentaarne mitmeparteisüsteem ja õigusriigi põhimõte, ning tagab inimõiguste austamise.

Komisjon jälgib kõnealuse eeltingimuse täitmist kogu liidu makromajandusliku finantsabi andmise perioodi jooksul.

Käesolevat artiklit kohaldatakse kooskõlas nõukogu otsusega 2010/427/EL ⁽¹⁾.

Artikkel 3

1. Komisjon lepib vastavalt artikli 7 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele Tuneesia ametiasutustega kokku liidu makromajandusliku finantsabi andmise eelduseks olevad selgelt määratletud majanduspoliitilised ja finantstingimused, mis keskenduvad struktuurireformidele ja riigi rahanduse usaldusväärsusele ning mis sätestatakse vastastikuse mõistmise memorandumis (edaspidi „vastastikuse mõistmise memorandum”), mis hõlmab muu hulgas kõnealuste tingimuste täitmise ajakava. Vastastikuse mõistmise memorandumis kindlaks määratud majanduspoliitilised ja finantstingimused peavad olema kooskõlas artikli 1 lõikes 3 osutatud kokkulepete või ühiste arusaamadega, sealhulgas Tuneesia poolt IMFi toetusel rakendatavate makromajanduslike kohandamis- ja struktuurireformiprogrammidega.
2. Nende tingimuste eesmärk on eelkõige suurendada Tuneesia riigi rahanduse juhtimise süsteemide, sealhulgas liidu makromajandusliku finantsabi kasutamise tõhusust ja läbipaistvust ning nendega seotud aruandekohustusi. Poliitikameetmete väljatöötamisel tuleb nõuetekohaselt arvestada ka turgude vastastikusel avamisel tehtavaid edusamme, eeskirjadel põhineva ja õiglase kaubanduse arengut ning liidu välispoliitika muid prioriteete. Komisjon teostab korrapäraselt järelevalvet kõnealuste eesmärkide saavutamisel tehtud edusammude üle.
3. Liidu makromajandusliku finantsabi üksikasjalikud finantstingimused sätestatakse laenulepingus, mille sõlmivad komisjon ja Tuneesia ametiasutused.
4. Komisjon kontrollib korrapäraselt, et artikli 4 lõikes 3 osutatud tingimused oleksid jätkuvalt täidetud, sealhulgas kontrollib komisjon Tuneesia majanduspoliitika vastavust liidu makromajandusliku finantsabi eesmärkidele. Seejuures teeb komisjon tihedat koostööd IMFi ja Maailmapanga ning vajadusel Euroopa Parlamendi ja nõukoguga.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/427/EL, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine (ELT L 201, 3.8.2010, lk 30).

Artikkel 4

1. Komisjon annab liidu makromajanduslikku finantsabi lõikes 3 sätestatud tingimuste kohaselt kolme laenumaksena. Iga osamakse suurus määratakse kindlaks vastastikuse mõistmise memorandumis.
2. Liidu makromajanduslik finantsabi tuleks vajaduse korral eraldada vastavalt nõukogu määrusele (EÜ, Euratom) nr 480/2009 ⁽¹⁾.
3. Komisjon teeb otsuse osamakset välja maksta kõikide järgmiste tingimuste täitmise korral:
 - a) artiklis 2 sätestatud eeltingimus,
 - b) sellise poliitilise programmi jätkuv ja rahuldav elluviimine, mis hõlmab tugevaid kohandamis- ja struktuurireformimeetmeid, mida toetab IMFi mitte-ennetav krediitkokkulepe, ning
 - c) vastastikuse mõistmise memorandumis kokku lepitud majanduspoliitiliste ja finantstingimuste rakendamine konkreetse ajavahemiku jooksul.

Teine osamakse tehakse kõige varem kolm kuud pärast esimese osamakse tegemist. Kolmas osamakse tehakse kõige varem kolm kuud pärast teise osamakse tegemist.

4. Kui lõikes 3 sätestatud tingimused ei ole täidetud, peatab või tühistab komisjon ajutiselt liidu makromajandusliku finantsabi väljamakset. Sellisel juhul teavitab komisjon Euroopa Parlamenti ja nõukogu peatamise või tühistamise põhjustest.
5. Liidu makromajanduslik finantsabi makstakse välja Tuneesia keskpangale. Vastavalt vastastikuse mõistmise memorandumis kokkulepitavatele tingimustele ja eeldusel, et täiendav rahastamisvajadus leiab kinnitust, võib liidu rahalised vahendid üle kanda Tuneesia rahandusministeeriumile kui lõplikule abisaajale.

Artikkel 5

1. Liidu makromajandusliku finantsabiga seotud laenuvõtmis- ja laenuandmistehingud tehakse eurodes ühe ja sama väärtuspäeva kursiga ning nende puhul ei kohaldata liidu suhtes laenu tähtaegade muutmist ning nendest ei tulene liidule valuuta- ja intressimäärariski ega mingeid muid kommertsriske.
2. Kui asjaolud seda võimaldavad ning kui Tuneesia seda taotleb, võib komisjon võtta vajalikke meetmeid, et tagada laenulepingu tingimustesse varasema tagasimaksmise klausli lisamine ning vastava klausli lisamine ka laenuvõtmistehingute tingimustesse.
3. Kui asjaolud võimaldavad laenu intressimäära parendamist ning kui Tuneesia seda taotleb, võib komisjon otsustada esialgse laenu täielikult või osaliselt refinantseerida või asjaomased finantstingimused restruktureerida. Refinantseerimine või restruktureerimine toimub kooskõlas lõigetega 1 ja 4 ega põhjusta asjaomase laenu kestuse pikenemist ega refinantseerimise või restruktureerimise kuupäevaks laekumata põhisumma suurenemist.
4. Tuneesia kannab kõik liidu kulud seoses käesoleva otsuse alusel laenu võtmise ja andmise tehingutega.
5. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu lõigetes 2 ja 3 osutatud tehingutega seotud arengust.

⁽¹⁾ Nõukogu 25. mai 2009. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 480/2009 välistegevuse tagatisfondi asutamise kohta (ELT L 145, 10.6.2009, lk 10).

Artikkel 6

1. Liidu makromajanduslikku finantsabi rakendatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ ja komisjoni delegeeritud määrusele (EL) nr 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Liidu makromajandusliku finantsabi rakendamisel kasutatakse otsest haldamist.
3. Tuneesia ametiasutustega sõlmitavad vastastikuse mõistmise memorandum ja laenuleping sisaldavad sätteid, millega:
 - a) tagatakse, et Tuneesia kontrollib korrapäraselt liidu üldeelarvest eraldatud vahendite nõuetekohast kasutamist, võtab asjakohaseid meetmeid rikkumiste ja pettuste ärahoidmiseks ning vajaduse korral ka õiguslikke meetmeid, et nõuda tagasi kõik käesoleva otsuse alusel antud ebaseaduslikult omastatud rahalised vahendid;
 - b) tagatakse liidu finantshuvide kaitse ning eelkõige kehtestatakse konkreetsed meetmed liidu makromajandusliku finantsabiga seotud pettuste, korruptsiooni ja muude rikkumiste ärahoidmiseks ja tõkestamiseks, tehes seda vastavalt nõukogu määrusele (EÜ, Euratom) nr 2988/95 ⁽³⁾, nõukogu määrusele (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ⁽⁴⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL, Euratom) nr 883/2013 ⁽⁵⁾;
 - c) antakse komisjonile, sealhulgas Euroopa Pettustevastasele Ametile, või tema esindajatele sõnaselged volitused kontrollimiste, sealhulgas kohapealsete kontrollide ja uurimiste läbiviimiseks;
 - d) antakse komisjonile ja Euroopa Kontrollikojale sõnaselgelt õigus teostada liidu makromajandusliku finantsabi andmise perioodil ja selle järel auditeid, sealhulgas dokumentide auditeid ja kohapealseid auditeid, nagu näiteks tegevuse hindamine, ja
 - e) tagatakse, et liidul on õigus nõuda laenu ennetähtaegset tasumist, kui on kindlaks tehtud, et Tuneesia on liidu makromajandusliku finantsabi haldamise kontekstis olnud seotud mis tahes pettuse või korruptsioonijuhtumiga või mõne muu ebaseadusliku tegevusega, mis kahjustab liidu finantshuve.
4. Liidu makromajandusliku finantsabi rakendamise ajal korraldab komisjon tegevuse hindamisi, et kontrollida Tuneesia finantskorra, haldusmenetluste ning sise- ja väliskontrollimehhanismide usaldusväärsust, kui see on abi andmise seisukohast oluline.

Artikkel 7

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT L 362, 31.12.2012, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1).

⁽⁴⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

Artikkel 8

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga aasta 30. juuniks aruande käesoleva otsuse rakendamise kohta eelnenud aastal ja hinnangu selle rakendamisele. Kõnealuses aruandes

- a) analüüsitakse liidu makromajandusliku finantsabi rakendamisel tehtud edusamme;
- b) hinnatakse Tuneesia majanduslikku olukorda ja väljavaateid ning edusamme, mida on tehtud artikli 3 lõikes 1 osutatud poliitikameetmete rakendamisel;
- c) näidatakse, et vastastikuse mõistmise memorandumis sätestatud majanduspoliitilised tingimused, Tuneesia jooksvad majandus- ja eelarvetulemused ning komisjoni otsus teha liidu makromajandusliku finantsabi väljamaksed on üksteisega seotud.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt kaks aastat pärast artikli 1 lõikes 4 osutatud abiperioodi lõppemist järelhindamise aruande, milles hinnatakse liidu makromajandusliku finantsabi tulemusi ja tõhusust ning seda, mil määral on liidu makromajanduslik finantsabi aidanud kaasa abi eesmärkide saavutamisele.

Artikkel 9

Käesolev otsus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

NÕUKOGU OTSUS 2014/293/ÜVJP,

15. aprill 2014,

Euroopa Liidu ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni osalemise kohta Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidaval Euroopa Liidu sõjalisel missioonil (EUTM Mali)) allkirjastamise ja sõlmimise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artiklit 37 koostoimes Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 lõigete 5 ja 6,

võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 17. jaanuari 2013. aasta otsuse 2013/34/ÜVJP, mis käsitleb Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidavat Euroopa Liidu sõjalist missiooni (EUTM Mali) ⁽¹⁾ artikli 8 lõikes 3 sätestatakse, et kolmandate riikide osalemist käsitlev üksikasjalik kord kehtestatakse kokkulepetega, mis sõlmitakse lähtuvalt Euroopa Liidu lepingu artiklist 37 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 218 sätestatud korras.
- (2) Nõukogu võttis 10. veebruaril 2014 vastu otsuse, millega anti luba alustada läbirääkimisi Euroopa Liidu ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu üle Šveitsi Konföderatsiooni osalemise kohta Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidaval Euroopa Liidu sõjalisel missioonil (EUTM Mali) (edaspidi „leping“).
- (3) Leping tuleks heaks kiita,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni osalemise kohta Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidaval Euroopa Liidu sõjalisel missioonil (EUTM Mali) kiidetakse liidu nimel heaks.

Lepingu tekst on lisatud käesolevale otsusele.

Artikkel 2

Nõukogu eesistujal on õigus määrata isik(ud), kes on volitatud lepingule alla kirjutama, et see liidu suhtes siduvaks muuta.

⁽¹⁾ ELT L 14, 18.1.2013, lk 19.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Luxembourg, 15. aprill 2014

Nõukogu nimel

eesistuja

C. ASHTON

TÕLGE

Euroopa Liidu ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline**LEPING****Šveitsi Konföderatsiooni osalemise kohta Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidaval Euroopa Liidu sõjalisel missioonil (EUTM Mali)**

EUROOPA LIIT („EL” või „liit”)

ühelt poolt ja

ŠVEITSI KONFÖDERATSIOON

teiselt poolt,

edaspidi koos „lepinguosalised”,

VÕTTES ARVESSE JÄRGMIST:

- nõukogu 17. jaanuari 2013. aasta otsust 2013/34/ÜVJP, mis käsitleb Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidavat Euroopa Liidu sõjalist missiooni (EUTM Mali) ⁽¹⁾,
- Šveitsi Konföderatsiooni välisministeeriumi juhataja 18. septembri 2013. aasta kirja, milles pakuti missiooni EUTM Mali toetuseks panust, mis piirdub tsiviilvõimetega,
- poliitika- ja julgeolekukomitee 12. novembri 2013. aasta otsust EUTM Mali/3/2013, millega kiidetakse heaks kolmandate riikide panus Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidavale Euroopa Liidu sõjalisele missioonile (EUTM Mali) ⁽²⁾,
- poliitika- ja julgeolekukomitee 12. novembri 2013. aasta otsust EUTM Mali/2/2013 Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidava Euroopa Liidu sõjalise missiooni (EUTM Mali) panustajate komitee asutamise kohta ⁽³⁾,

ON KOKKU LEPPINUD JÄRGMISES:

*Artikkel 1***Missioonil osalemine**

1. Kooskõlas käesoleva lepingu sätetega ja kõigi nõutavate rakenduseeskirjadega ühineb Šveitsi Konföderatsioon otsusega 2013/34/ÜVJP ning iga muu otsusega, millega Euroopa Liidu Nõukogu otsustab missiooni EUTM Mali pikendada.
2. Šveitsi Konföderatsiooni panus EUTM Mali läbiviimisse ei piira liidu sõltumatust otsuste tegemisel.
3. Šveitsi Konföderatsioon tagab, et missioonil EUTM Mali osalev Šveitsi isikkoosseis täidab oma ülesandeid kooskõlas
 - otsusega 2013/34/ÜVJP ja selle võimalike hilisemate muudatustega,
 - missiooni plaaniga,
 - rakendusmeetmetega.

⁽¹⁾ ELT L 14, 18.1.2013, lk 19.

⁽²⁾ ELT L 320, 30.11.2013, lk 33.

⁽³⁾ ELT L 320, 30.11.2013, lk 31.

4. Šveitsi Konföderatsiooni poolt missioonile lähetatud isikkoosseis täidab oma kohustusi ja tegutseb ainult EUTM Mali huve silmas pidades.
5. Šveitsi Konföderatsioon teavitab ELi missiooni ülemat õigeaegselt igast muudatusest, mis käsitleb tema osalemist missioonil.

Artikkel 2

Vägede staatus

1. Šveitsi Konföderatsiooni poolt missioonile EUTM Mali lähetatud isikkoosseisu staatust reguleeritakse Euroopa Liidu ja Mali Vabariigi vahelise lepinguga ⁽¹⁾ Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidava Euroopa Liidu sõjalise missiooni (EUTM Mali) staatuse kohta Mali Vabariigis, mis allkirjastati 4. aprillil 2013.
2. Ilma et see piiraks lõikes 1 osutatud vägede staatuse lepingu kohaldamist, teostab Šveitsi Konföderatsioon jurisdiktsiooni missioonil EUTM Mali osaleva oma riigi isikkoosseisu üle.
3. Šveitsi Konföderatsioon vastutab kõigi nõuete eest, mis on esitatud seoses missioonil EUTM Mali osalemisega, kui nõude on esitanud tema lähetatud isikkoosseisu liige või kui see käib tema lähetatud isikkoosseisu liikme kohta. Šveitsi Konföderatsioon vastutab enda lähetatud isikkoosseisu liikmete suhtes võetavate meetmete, eelkõige õiguslike ja distsipliinaarmedetmete eest, kooskõlas oma õigusnormidega.
4. Lepinguosalisel lepidakse kokku, et loobuvad kõikidest, välja arvatud lepingulistest nõuetest teineteise vastu kummalgi lepinguosalisel kuuluva või nende kasutuses oleva vara kahjustamise, kaotsimineku või hävimise korral, mis tuleneb nende käesoleva lepinguga seotud ametlike kohustuste täitmisest, välja arvatud juhul, kui tegemist oli raske hooletuse või tahtliku üleastumisega.
5. Šveitsi Konföderatsioon kohustub käesolevat lepingut allkirjastades esitama missioonil EUTM Mali osalevate riikide vastastest nõuetest loobumise deklaratsiooni.
6. Liit kohustub tagama, et liikmesriigid esitavad käesolevat lepingut allkirjastades nõuetest loobumise deklaratsiooni Šveitsi Konföderatsiooni osalemise suhtes missioonil EUTM Mali.

Artikkel 3

Salastatud teave

EUTM Mali kontekstis kohaldatakse Šveitsi Konföderatsiooni ja Euroopa Liidu vahelist salastatud teabe vahetamise julgeolekukorra lepingut ⁽²⁾.

Artikkel 4

Käsuliin

1. Kõik missioonil EUTM Mali osalevad Šveitsi isikkoosseisu liikmed jäävad oma riiklike ametiasutuste täielikku alluvusse.
2. Riiklikud ametiasutused annavad ELi missiooni ülemale üle operatiivse ja taktikalise juhtimise ja/või kontrolli oma vägede ja isikkoosseisu üle. ELi missiooni ülemal on õigus oma volitusi delegeerida.
3. Šveitsi Konföderatsioonil on missiooni igapäevase haldamise osas samad õigused ja kohustused kui missioonil osalevatel ELi liikmesriikidel.
4. ELi missiooni ülem võib igal ajal pärast Šveitsi Konföderatsiooniga konsulteerimist nõuda Šveitsi Konföderatsiooni osalemise lõpetamist.
5. Šveitsi Konföderatsioon määrab kõrge esindaja, kes esindab tema riiklikku kontingenti EUTM Malis. Kõrge esindaja konsulteerib kõikides missiooniga seotud küsimustes ELi missiooni ülemaga ja vastutab kontingendi igapäevase distsipliini eest.

⁽¹⁾ ELT L 106, 16.4.2013, lk 2.

⁽²⁾ ELT L 181, 10.7.2008, lk 58.

*Artikkel 5***Finantsaspektid**

1. Šveitsi Konföderatsioon kannab kõik kulud, mis on seotud tema osalemisega missioonil EUTM Mali.
2. Missiooni toimumise riigist (riikidest) pärit füüsilise või juriidilise isiku surma, vigastuse, vara hävimise või rikku-mise korral maksab Šveitsi Konföderatsioon, kui ta on tunnistanud vastutavaks, hüvitist vastavalt tingimustele, mis on ette nähtud artikli 2 lõikes 1 osutatud lepingus.
3. Liit vabastab Šveitsi Konföderatsiooni kohustusest anda rahaline panus EUTM Mali ühiste kulude rahastamiseks.

*Artikkel 6***Lepingu rakendamise kord**

Kõik käesoleva lepingu rakendamiseks vajalikud tehnilised ja halduskokkulepped sõlmitakse liidu ja Šveitsi Konföderat-siooni asjakohaste ametiasutuste vahel.

*Artikkel 7***Kohustuste täitmata jätmine**

Kui üks lepinguosalistest jätab käesolevast lepingust tulenevad kohustused täitmata, on teisel lepinguosalisel õigus käes-olev leping ühekuulise etteteatamisega lõpetada.

*Artikkel 8***Vaidluste lahendamine**

Lepingu tõlgendamisest või kohaldamisest tulenevad vaidlused lahendatakse lepinguosaliste vahel diplomaatilisel teel.

*Artikkel 9***Jõustumine ja lõpetamine**

1. Käesolev leping jõustub järgmise kuu esimesel päeval pärast seda, kui lepinguosalisel on teatanud teineteisele lepingu jõustamiseks vajalike riigisiseste menetluste lõpuleviimisest.
2. Käesolevat lepingut kohaldatakse ajutiselt alates selle allkirjastamise kuupäevast.
3. Käesolev leping kehtib Šveitsi Konföderatsiooni missioonil osalemise ajal.
4. Kumbki lepinguosaline võib käesoleva lepingu lõpetada, teatades sellest kirjalikult teisele lepinguosalisele. Lõpeta-mine jõustub kolme kuu möödumisel kõnealusest teatamisest.

Sõlmitud kahe tuhande neljateistkümnenda aasta aprillikuu kahekümne kaheksandal päeval Brüsselis inglise keeles kahes eksemplaris.

Euroopa Liidu nimel

Šveitsi Konföderatsiooni nimel

DEKLARATSIOONID**ELi liikmesriikide deklaratsioon**

ELi liikmesriigid, kes kohaldavad nõukogu 17. jaanuari 2013. aasta otsust 2013/34/ÜVJP, mis käsitleb Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidavat Euroopa Liidu sõjalist missiooni (EUTM Mali), loobuvad, niivõrd kui seda lubavad nende riigisisese õigussüsteemi, võimaluse korral nõuetest Šveitsi Konföderatsiooni vastu oma isikkoosseisu liikme vigastuse või surma korral või neile kuuluvale ja missioonil EUTM Mali kasutatavale varale tekitatud kahju või sellise vara hävimise korral, kui selline vigastus, surm või varaline kahju:

- oli põhjustatud Šveitsi Konföderatsioonist pärit isikkoosseisu liikme poolt missiooniga EUTM Mali seotud kohustuste täitmisest, välja arvatud juhul, kui tegemist oli raske hooletuse või tahtliku üleastumisega, või
- tulenes Šveitsi Konföderatsioonile kuuluva vara kasutamisest, eeldusel et asjaomast vara kasutati seoses missiooniga, välja arvatud juhul, kui tegemist oli asjaomast vara kasutava Šveitsi Konföderatsioonist pärit ELi missiooni isikkoosseisu liikme raske hooletuse või tahtliku üleastumisega.

Šveitsi Konföderatsiooni deklaratsioon

Šveitsi Konföderatsioon, kohaldades nõukogu 17. jaanuari 2013. aasta otsust 2013/34/ÜVJP, mis käsitleb Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidavat Euroopa Liidu sõjalist missiooni (EUTM Mali), loobub, niivõrd kui seda lubab tema riigisisene õigussüsteem, võimaluse korral nõuetest missioonil EUTM Mali osaleva mis tahes riigi vastu oma isikkoosseisu liikme vigastuse või surma korral või talle kuuluvale ja ELi missioonil kasutatavale varale tekitatud kahju või sellise vara hävimise korral, kui selline vigastus, surm või varaline kahju:

- oli põhjustatud Šveitsi Konföderatsioonist pärit isikkoosseisu liikme poolt missiooniga EUTM Mali seotud kohustuste täitmisest, välja arvatud juhul, kui tegemist oli raske hooletuse või tahtliku üleastumisega, või
 - tulenes Šveitsi Konföderatsioonile kuuluva vara kasutamisest, eeldusel et asjaomast vara kasutati seoses missiooniga, välja arvatud juhul, kui tegemist oli asjaomast vara kasutava Šveitsi Konföderatsioonist pärit ELi missiooni isikkoosseisu liikme raske hooletuse või tahtliku üleastumisega.
-

MÄÄRUSED

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 535/2014,

20. mai 2014,

millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,

võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ⁽²⁾ eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.
- (2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvutatud rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. mai 2014

Komisjoni nimel

presidendi eest

põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor

Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(eurot 100 kg kohta)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	AL	59,1
	MA	41,3
	MK	85,4
	TR	59,9
	ZZ	61,4
0707 00 05	AL	41,5
	MK	42,4
	TR	125,8
0709 93 10	ZZ	69,9
	TR	108,6
	ZZ	108,6
0805 10 20	EG	43,9
	IL	74,1
	MA	40,6
	TR	72,3
	ZA	53,8
0805 50 10	ZZ	56,9
	TR	98,1
	ZA	141,8
	ZZ	120,0
	AR	95,6
0808 10 80	BR	85,3
	CL	96,8
	CN	98,5
	MK	32,3
	NZ	141,6
	US	194,6
	UY	70,3
	ZA	99,1
	ZZ	101,6

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

OTSUSED

NÕUKOGU OTSUS 2014/294/ÜVJP,

20. mai 2014,

millega muudetakse otsust 2013/233/ÜVJP, mis käsitleb Euroopa Liidu integreeritud piirihalduse abimissiooni Liibüas (EUBAM Libya)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artiklit 28, artikli 42 lõiget 4 ja artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu võttis 22. mail 2013. aastal vastu otsuse 2013/233/ÜVJP, ⁽¹⁾ mis käsitleb Euroopa Liidu integreeritud piirihalduse abimissiooni loomist Liibüas (EUBAM Libya). Otsuse 2013/233/ÜVJP kehtivusaeg lõpeb 21. mail 2015. Selles sätestatud lähtesumma katab ajavahemikku 22. maist 2013 kuni 21. maini 2014.
- (2) Otsust 2013/233/ÜVJP tuleks muuta, et pikendada lähtesummaga kaetud ajavahemikku 21. maini 2015.
- (3) EUBAM Libya viiakse läbi olukorras, mis võib halveneda ja takistada aluslepingu artiklis 21 sätestatud liidu välistegevuse eesmärkide saavutamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsust 2013/233/ÜVJP muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 11 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Missiooni juht tagab ELi salastatud teabe kaitse vastavalt nõukogu 23. septembri 2013. aasta otsusele 2013/488/EL ELi salastatud teabe kaitseks vajalike julgeolekueeskirjade kohta (*).“

(*) ELT L 274, 15.10.2013, lk 1.”

2) Artikli 13 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. EUBAM Libya tegevusega seonduvate kulutuste katmiseks ette nähtud lähtesumma ajavahemikuks 22. maist 2013 kuni 21. maini 2014 on 30 300 000 eurot.

EUBAM Libya tegevusega seonduvate kulutuste katmiseks ette nähtud lähtesumma ajavahemikuks 22. maist 2014 kuni 21. maini 2015 on 26 200 000 eurot.”

3) Artikli 15 lõigetes 1 ja 2 asendatakse viide „otsusega 2011/292/EL” viitega „otsusega 2013/488/EL”.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. mai 2013. aasta otsus 2013/233/ÜVJP, mis käsitleb Euroopa Liidu integreeritud piirihalduse abimissiooni Liibüas (EUBAM Libya) (ELT L 138, 24.5.2013, lk 15).

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise kuupäeval.

Brüssel, 20. mai 2014

Nõukogu nimel
eesistuja
A. KYRIAZIS

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET